

40. H. G. Reichenbach fil.: Orchideae coll. primae a cl. Sintenis in Puerto-Rico lectae.

Eingegangen am 27. Juli 1885.

Habenaria alata Hook.

„Flores virides“. Prope Maricao in declivibus. XI. 1884. Nr. 512.

Habenaria monorrhiza Rchb. f.

Orchis monorrhiza Sw.! *Habenaria brachyceratitis* W.! Hb. Nr. 16198! *Habenaria maculosa* Lindl.! saltem e. p. „Flores albi“. Prope Maricao in declivibus. XI. 1884. Nr. 511.

Habenaria distans Gris. Ex numero citato ac e speciminibus Kewensibus.

Descriptio Grisebachii solito more fugacissima. „Interioribus bipartitis eorumque segmento antico falcato lineari descendente posteriorem subaequante, hoc oblongo“.

„Calcare filiformi descendente versus basin compresso „clavellato (8^{'''}—10^{'''} longo) ovarium subaequante v. excedente“.

Partitio superior tepali linearis obtuse acuta partitione inferiori brevior. (Cum segmentum neutrius sit generis, „posterius“ dixerim, non „posteriolem“).

Calcar a basi tenui apicem versus valde ampliatur. Cl. Grisebach apicem cum basi confudit.

Prope Mayagüez in sylvis montis „Mesa“. 30. X. 1884. Nr. 501.

Habenaria eustachya:

aff. *Habenariae quadratae* Lindl., calcari ovario pedicellato breviori, tepalis ligulatis apice bi- seu tridentatis, seu retusis cum apiculo, basi interna angulatis.

Usque tripedalis. Folia sicca papyracea oblongo-ligulata acuta numerosa, usque ultra pollicem lata, superne decrescentia. Racemus elongatus pedalis dense cylindraceus. Bractee triangulae acuminatae basi flores aequantes, superne minores. Sepalum impar concavo galeatum ellipticum obtuse acutum. Sepala lateralia triangula lata. Tepala ligulata apice varia (cf. supra), basi angulo obtuso seu acuto versus labellum. Labellum lineari-ligulatum basi latius, nunc utrinque angulatum. Calcar a basi teneriori ampliatur acutum. Canales oculorum antherae arcuati, varie longi. Crura stigmatica brevia.

Inflorescentia illi *Platantherae dilatatae* Lindl. similis.

Prope Maricao. XI. 1884. Nr. 511b.

Vanilla claviculata Sw.?

Planta egregia foliis vix duos pollices longis cuneato ligulato acuminatis, apice recurvis. Inflorescentia pluriflora (9) prope sex pollices longa. Bractee inferiores foliorum more recurvae longiusculae, foliis similes, superiores breves. Fructus ultra quinque pollices longus, ecalyculatus.

Prope Maricao in sylvis ad Mt. Alegrillo. 23. XI. 1884. Nr. 517.

Plantam non dignoscendam, aequaliter fructiferam anantham teneo: Wright Cuba, N. Sophia, Oct. 6. — Numerus nullus adscriptus.

Vanilla claviculata Sw. forsan affinis, forsan eadem. Quae dicta de illa ab ill. Swartz, ea omnia quadrant quoad folia. Quod dixit de flore, ea nullus intelligo. Descriptio Swartziana enim nullo pacto congruit cum icone Swartziana in Schraderi Diario II. Haec icon offert unguem labelli ligulatum canaliculatum laminamque ellipticam acutam seriebus geminis pilorum. Descriptio omnino recedit. Typus plantae Swartzianae existere non videtur.

Planta cl. Sloanei, citata ab ill. Swartz, Voyage II, Tab. 224 Fig. 4 ad sinistram, Fig. 3. 4 (!) ad dextram forsan omnino non ad hanc pertinet. Sloane plantam suam dicit aphyllam. In figura sinistra ac dextra reperiuntur corpora petiolata oblonga subcurva obtusa. In figura mediana (sinistra 3. 4. inter summos articulos) adest figura ligulata sinuata. Folia? Alabastra? Utrumque?

Ego florem Swartzianum in tabula Schrader Journ. bene correctum putaverim. Talis flos inter figuras publici juris factas praeterea non existit. Ego tamen duos flores siccos valde similes possideo, quos praeter me forsan nemo cognovit. Lecti sunt in Cuba a cl. Linden. A Lindleyo (cf. Orchideas Lindenianas) non visi. Cl. Grisebach in Vanillis cubanis meis judicandis solito more infelicissimus fuit.

Vanillam barbellatam labello trilobo antice retuso ad *Vanillam claviculatam* reduxit, cum et icon et descriptio sint distinctissimae.

Sed hoc minus inamoenum, quam *Vanilla phaeantha* ad *Vanillam planifoliam* Andr. reducta. Ordinarius Universitatis Göttingensis ac examinador plantas officinales cognoscere debuit. *Vanilla planifolia* habet folia inaequilata, *phaeantha* aequilata. *Vanillae phaeanthae* flores subduplo longiores illis *Vanillae planifoliae*. Tandem huius fructus fructum *Vanillae phaeanthae* longe excedit.

Oncidium variegatum Sw.

Prope Mayagüez in arboribus *Coffeae Arabicae* montis Mesa. 30. X. 1884. Nr. 509.

Sine dubio specimen fructiferum: prope Maricao in arboribus *Coffeae Arabicae*. 14. XI. 1884. Nr. 509b.

Oncidium Baueri Ldl.?

Nulli flores! Fructus tantum.

Prope Maricao in arboribus vetustis sylvae circa hacienda Bas-
caran. 10. XII. 1884. Nr. 518.

Haec planta forsán eadem, quam a dom. Schwanecke in insula
eadem lectam floridam teneo. Flores illis *Oncidii altissimi* Sw. bene af-
fines, sed diversi visi.

Fragmenta ramorum plantae affinis a b. Wydler lecta in herbariis
Germaniae haud rara. Nunc „St. Thomas“ nunc „Portorico“ adscriptum.
Planta eadem. Flores illis *Oncidii Baueri* Lindl. et *cardiostigmatis*
Rchb. f. magis affines, dum inflorescentia multo magis effusa, quam in
Sintenisii planta. Hoc disco ex multo meliori specimine, quod largitus
est cl. am. Cosson: „Portorico Leman“.

Oncidium Wydleri.

aff. *Oncidio cardiostigmati* Rchb. f. panicula amplissima effusa, macro-
clada, secundiflora, bracteis spathaceis ovarii pedicellati quartam aequan-
tibus, sepalis tepalisque minoribus cuneato oblongis acutis undulatis
(prope concoloribus brunneis), labelli basi lacinia antica semiovata nunc
emarginata bene angustiori auriculis retrorsis, isthmo angusto longo,
carinis in basi ternis, apiculis utrinque geminis antepositis, uno anteriori,
carina anteposita, carinulis parvis extrorsis geminis, columna arcuata,
alis angustis emarginatis, tabula infrastigmatica medio angulata. Labelli
discus superior per isthmum ad basin cinnamomeus.

Ornithidium vestitum Rchb. f.

Prope Maricao in arboribus vetustis circa fontes fluminis. 13. XII.
1884. Nr. 516.

Polystachya luteola Hook.

Incolis „Parasita“. Prope Maricao in arboribus vetustis montium.
14. XI. 1884. Nr. 495.

Zygopetalum flabelliforme Rchb. f.

Prope Maricao in radicibus arborum montis „Alegriillo“. 7. XII.
1884. Nr. 507.

Govenia utriculata Lindl.

Prope Maricao in declivibus ad „Indiera Fria“ versus. 2. XII.
1884. Nr. 520.

Govenia limbata Gris.! ex specimine typico Kewensi conflata est
ex *Cymbidio aloifolio* Sw., planta Indiae orientalis quoad inflorescentiam
et ex *Oncidio*, forsán *carthaginensi* Sw., quoad folium. Quod
nimis artificiale mihi visum.

Cyrtopera (*Woodfordi* Lindl.) *longifolia* Rchb. f.

Incolis „Palmita de San Juan“. Prope Maricao in declivibus,
raro. XI. 1884. Nr. 499.

Epidendrum papilionaceum West.

Prope Salinas de Caborojo ad maris litora in Cacteis et Chryso-
balaneis parasiticum. 8. II. 1885. Nr. 617.

Epidendrum cochleatum L.

Prope Maricao in rupibus montis „Montoso“. 20. XI. 1884. Nr. 500.

Epidendrum Sintenisii N. Sp.

affine *Epidendro stellato* Lindl. labelli laciniis lateralibus triangulis
angustis, lacinia antica triangula acuminata, brevissime unguiculata, callo
per unguem in disco laciniae anticae in lineas elevatas tres subparallelas
excurrente, venis lateralibus incrassatis, columna crassiuscula incurva,
alula minuta utrinque obtusa, androclinii limbo edentulo.

Pseudobulbus ovoideus fusiformis vix sesquipollicaris. Folia ge-
mina in vertice lineariligulata obtuse acuta usque ultra pedalia, vix
dimidium pollicem lata. Pedunculus laevis folia non omnino aequans,
apice racemosus (quadriflorus in specimine meo a cl. Urban benevole
misso). Ovaria verrucosa bracteis triangulis multoties longiora. Se-
pala et tepala lanceolata, tepala sublatis, omnia apicibus obscu-
riora.

Prope Maricao in arboribus ad „Indiera Fria“ versus. 3. XII.
1884. Nr. 506.

Meritissimo cl. Sintenis dicatum magno cum gaudio.

[*Epidendrum isochilum* Rchb. f. Mss. in litt. ad ill. Lindl. 1856
ac in ejus herbario.

aff. *Epidendro subaquito* Lindl. multo majus, folio lineari-ligulato
obtuse acuto, racemi rhachi valida, floribus duplo majoribus, labello
lanceo acuminato.

Pseudobulbi duos pollices alti fusiformes superne longius attenuati,
infra brevius. Folium spithamaeum duos pollicis tertias latum. Racemus
laxiflorus elongatus ad sexflorus. Flores illis *Epidendri odoratissimi*
Lindl. subaequales. Ovarium pedicellatum, bracteis triangulis multoties
longius. Sepala et tepala lancea. Labellum lanceo acuminatum laeve
sc. carinis elevatis nullis (in *Epidendro bletioide* Gris.! male descripto
ternis elevatis). Columna trigona auricula obtusa utrinque pone ver-
ticem parva. Flores viriduli.

b. *tridens*: labello utrinque ante apicem dente extrorso acuto
prosiliente aucto.

Ex St. Domingo olim in horto Schilleriano cultum.]

Epidendrum ellipticum Grah.

Incolis „Angolitos“. Prope Maricao in monte „Alegrillo“. 26. XI.
1884. Nr. 508.

Epidendrum fuscatum Sw.

„Flores brunnescent.“ Prope Maricao in sylvis montis „Alegriillo“.
23. XI. 1884. Nr. 513.

Epidendrum difforme Jacq.

Prope Maricao in arboribus vetustis montis „Alegriillo“. 26. XI.
1884. Nr. 498.

Epidendrum ramosum Jacq.

Prope Maricao in sylvis ad montem „Alegriillo“. 23. XI. 1884.
Nr. 496.

Epidendrum tridens Pöpp. Endl.

Prope Maricao ad arbores in convalli fluminis superiori. 11. XII.
1884. Nr. 521.

Elleanthus linifolius Presl.

Prope Maricao in truncis circa fontes fluminis. 10. XII. 1884.
Nr. 519.

Liparis bituberculata Lindl. (*elata* Lindl.).

Prope Maricao in declivibus montis „Montoso“. 20. XI. 1884.
Nr. 497b.

Liparis elliptica Rchb. f.

Prope Maricao in declivibus graminosis montis „Montoso“. 20. XI.
1884. Nr. 514.

Liparis Eggersii Rchb. f.? (Flores non suppetunt).

Prope Mayagüez in sylvis ad montem „Mesa“. 30. X. 1884. Nr. 497.

Liparis Eggersii Rchb. f.

aff. *Liparidi flavescenti* Lindl. Sepalo impari ligulato obtuse acutiusculo, sepalis lateralibus latioribus brevioribus ovatis acutis subcurvis, tepalis filiformibus apice latioribus obtusis spatulatis deflexis, labello ligulato antice dilatato bilobo basi bicorniculato, columna apice bidentata, membrana cingente postica humili emarginata. —

Usque spithamaea. Folia gemina seu terna cuneato-oblonga acuminata medium pedunculum non attingentia. Pedunculus praesertim inter inflorescentiam anceps, sub inflorescentia pauci- ac distanter vaginatus (purpureus); usque 5 florus. Bracteae triangulae pedicellos nunc subaequantes, deflexae. Dimensiones ut in *Liparide Loeseli* forti.

Eggers Fl. exsic. Ind. occ. Edidit Adolph Töpffer. 1880 et seq.
Liparis elata Lindl. St. Thomas.

Pleurothallis ruscifolia R. Br.

Prope Maricao in rupibus montis „Alegriillo“. 23. XI. 1884.
Nr. 510. — Flores nulli, sed sine ullo dubio est planta, cum speciminibus numerosissimis congruens.

Pleurothallis Urbaniana N. Sp.

aff. uni *Pleurothallidi setiferae* Lindl. sepalis oblongis abrupte prope aequilongae aristatis, minutissime ciliatis, lateralibus alte connatis, tepalis lanceis acuminatis fimbriatis, labello ante unguem utrinque corniculo parvo angusto brevi retrorso, laciniis lateralibus obtusangulis abbreviatis divaricatis, lacinia mediana porrecta ligulata obtusa muricibus omnino aspera, carinis geminis in disco ante lacinias laterales, columnae margine androcliniali vertice lineari, lateribus paulisper denticulato, ceterum semioblongo.

Dense caespitosa. Caulis secundarius valde brevis. Folia papyracea longissime cuneata oblonga acuta, apice tridentata, dente mediano subulato longiori, dente laterali uno saepius deficiente, sesquipollicaria, duas ad tres lineas medio lata. Pedunculus capillaris, folio nunc duplo longior, apice fractiflexo racemosus. Pedicelli bracteas minutissimas longe superantes. Sepala ad 4—5 lineas longa. Sepalum impar trinerve. Sepala lateralia combinata quadrinervia. Tepala uninervia.

Cl. Urban, sodali meo in congressu botanico Petropolitano, grato animo dicata planta elegantissima.

Prope Maricao in arboribus vetustis ad „Indiera Fria“ versus. 3. XII. 1884. Nr. 503.

Pleurothallis pruinosa Lindl.

Prope Maricao in arboribus ad „Indiera Fria“. 3. XII. 1884. Nr. 504.

Pleurothallis crassipes Lindl. (Certissime!)

Prope Maricao in convalli fluminis superiore ad arbores. 13. XII. 1884. Nr. 505.

Ad eandem speciem mihi pertinere videtur „*Pleurothallis dendrophila* Rchf. f.“ Lindl. Herb.! et Folia Nr. 125! (Fendler Venez. 1474). Si quidem ill. amiciss. Lindley plantam haud feliciter ad *dendrophilam*! diversissimam retulit, quod specimine pessimo fructifero bene excusandum, tamen feliciter plantam male nominatam pone *Pleurothallidem obovatam* Lindl. collocavit, dum *Pleurothallidem crassipedem* longo intervallo separavit. Vere tamen mihi pertinere videtur juxta *Pleurothallidem pulchellam* Lindl.

Lepanthes selenitepala: aff. *L. concinnae* Sw., *crassifoliae* Rchb. f. tepalis semilunatis.

Caespitosa, incluso folio 2—5 pollicaris. Vaginae caulis ostio triangulo cordato muricatae, lineis decurrentibus muricatae. Folium cuneato oblongum acutum apice tridentatum dente medio arguto angusto, dentibus lateralibus latioribus obtusioribus. Racemus solitarius, nunc racemi duo tresve, nunc abbreviatus, nunc longior, dimidium folium aequans, dimidio superiori floridus. Bracteae triangulae dorso papillosae. Sepalum impar triangulum margine minute parceque pilosulum. Sepala

paria breviora, semiconnata. Tepala semilunata. Labelli partitiones apice triangulae acutae, infra obtusatae. Sepala sulphurea. Tepala et labellum crocea.

Prope Maricao in arboribus vetustis ad „Indiera Fria“. 3. XII. 1884. Nr. 502.

[*Lepanthes crassifolia* Rehb. f. Kew Hort. Mss.

aff. *L. concinnae* Sw. tepalis utrinque obtuse triangulis.

Caespitosa, incluso folio 5—6 pollicaris. Vaginae caulis ostio triangulo cordato lineisque decurrentibus laeves. Folium plus quater brevius crassum cuneato oblongum mucronato attenuatum apice tridentatum. Racemi fasciculati heterochronici medio vaginati, apice pauciflori. Sepalum impar subcordato triangulum. Sepala lateralia subaequalia, subaequilonga, ultra medium connata. Tepala oblonga utrinque obtuse acuta. Labelli partitiones semiovatae versus sepalum impar acutae externo margine bivalves. Flos flavus. Tepala et labellum purpureo picta. (Ad Viv. antillanam in horto Kewensi)].

41. O. Warburg: Ueber die Stellung der organischen Säuren im Stoffwechsel der Pflanzen.

Eingegangen am 28. Juli 1885.

In neuester Zeit sind durch die Untersuchungen von A. Mayer¹⁾, de Vries²⁾ und Kraus³⁾ eine Reihe interessanter Thatsachen über den Wechsel der Säuremenge in Fettpflanzen bekannt geworden, und alle drei Physiologen glaubten einzelne von diesen Erscheinungen auch bei anderen Pflanzen wiederfinden zu können. — Als völlig sicherstehend ist anzunehmen, erstens eine Abnahme der freien Säure der Fettpflanzen am Tageslicht, zweitens eine Säurezunahme in der ersten Zeit nach der Verdunkelung, und endlich eine langsame Säureabnahme bei andauernder Verdunkelung, eine schnelle bei gleichzeitiger Erwärmung der Pflanzen während der Verdunkelung. Während Kraus die Säureabnahme am Lichte auf alle Pflanzen zu übertragen suchte, woraus

1) A. Mayer, Landw. Versuchsst. XVIII., XXI., XXVI.

2) de Vries, Ueber die Periodicität im Säuregehalt der Fettpfl. Amsterd. 1884.

3) G. Kraus, Abhandl. der naturf. Gesellsch. zu Halle. 1884. Die Acidität des Zellsaftes.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Berichte der Deutschen Botanischen Gesellschaft](#)

Jahr/Year: 1885

Band/Volume: [3](#)

Autor(en)/Author(s): Reichenbach Heinrich Gustav

Artikel/Article: [Orchideae coli, primae a cl. Simttenis in Puerto-Rico lectae 274-280](#)